

FAKULTNÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLA OLOMOUC,
HÁLKOVA 4

ZÁVĚREČNÁ PRÁCE

Čím mě okouzila Paříž a proč bych se tam chtěla vrátit

Olomouc, červen 2010

Zuzana Teichmannová

Obsah

- **Úvod**
- **Dějiny Paříže**
- **Nejkrásnější místa**
- **Já a Paříž**
- **Závěr**
- **Zdroje**

Abstrakt

Tato práce pojednává o historii Paříže, známých turistických místech a o mé návštěvě Paříže. Popisuje krásu Paříže tak, jak ji viděli a vidí známé osobnosti i tak, jak ji vidím já. Také obsahuje spoustu obrázků, abyste si mohli představit, jak to v Paříži vypadá.

Abstract

This work is about history of Paris, the famous tourist places and about my visit to Paris. It describes the beauty of Paris, how famous people saw and see it and how I see it. It includes a lot of pictures too, that you can imagine, how it looks in Paris.

Úvod

Čím mě okouzila Paříž a proč bych se tam chtěla vrátit

V této práci bych ráda obsáhla jak obecné věci o Paříži tak mé vlastní zážitky. Část práce proto budu věnovat historii, politice a zeměpisným věcem a část svým vlastním postřehům.

Jak jistě všichni víte, Paříž je hlavní město Francie. V jiných jazycích je známa jako Paris -francouzsky [pari], anglicky [ˈpæris]. Paříž neleží ve středu francouzského hexagonu, nýbrž je mírně posunuta k severu. Protéká jí řeka Seina ve směru od východu k západu. Paříž má zhruba 2 155 000 obyvatel a její rozloha je 86,9 km čtverečných.

Téma točící se okolo Paříže jsem si vybrala, protože je mi blízké. V Paříži jsem za poslední rok byla dvakrát, jednou v zimě a jednou v létě. Paříž je nádherné a osobité město a proto jsem ráda, že mám zrovna toto téma. Zajímaví jsou i její obyvatelé. Většina z nich je rázná, hlasitá, našťvaná, ale nikdy agresivní.

Cílem mojí práce je popsat krásu Paříže tak jak ji vidím já. Také doufám, že se při psaní této práce dozvím spoustu nových a zajímavých informací.

Práci by mohl využít kdokoli, kdo má rád Paříž a je jedno, jestli tam byl nebo ne.

1 DĚJINY PAŘÍŽE

1.1 Jak Paříž začínala

První nálezy osídlení oblasti Paříže pocházejí z období zhruba 4500 př. n. l. V 5.-3. stol. př. n. l. osídlili kraj Keltové z kmene Parisiů a malou vesnici nazvali Lokostia („vodní kolonie“); v letech 52-53 př. n. l. kraj dobyli Římané a pojmenovali jej *Lutetia* (francouzsky *Lutèce*; tj. „bažinaté místo“), respektive *Lutetia Parisiorum*. V té době byl osídlen pouze dnešní ostrov Cité, tzv. stará Paříž. Římské osídlení rychle rostlo a během padesáti let se začalo šířit i na levý břeh Seiny.

Kolem 280 n. l. dobývají Lutécii Frankové. Ve 3. Stol. n. l. je název změněn na *Parisia*. V 5. stol. dobyli Parisii Hunové, vystřídali je Merovejci a po nich Karlovcí. V roce 508 se Paříž stává hlavním městem franské říše.

V průběhu 11. století se město rozšířilo také na pravý břeh řeky. Začala se stavět katedrála Notre-Dame. Během 12. a 13. stol. za vlády Filipa II. Augusta město dále mohutně rostlo, což souviselo hlavně s vysušením rozsáhlých močálů. Byl vybudován Louvre. Za vlády Františka I., který z Paříže udělal největší město Evropy, se počet obyvatel zdvojnásobil (asi na 200 000).

V roce 1682 založil král Ludvík XIV., *Král Slunce* (1643 - 1715) svou rezidenci ve Versailles nedaleko Paříže. Za jeho vlády Paříž velmi vzkvétala, zvýšil se počet obyvatel a objevilo se mnoho novinek. V této době, označované jako *Le Grand Siècle* (tj. „Velké Století“), bylo ale ve městě vybudováno velké množství velkolepých paláců a dalších budov.

Po nástupu Ludvíka XVI. na trůn kolem roku 1774 začala Francie znepokojivě upadat. Státní pokladna byla vyčerpána, většina peněz šla na vojenské účely a šlechtu. Důsledkem bylo zvýšení daní, což přivedlo většinu občanů na mizinu. Lid byl velmi znepokojen a začala Francouzská revoluce, která byla jedna z nejrozsáhlejších a nejkrvavějších své doby.

1.2 Dobyť Bastilly

Bastila byla pařížská pevnost postavená roku 1369 na obranu proti Angličanům ve stoleté válce, která se od 15. století používala jako věznice. Dříve byla známa jako *Bastille Saint-Antoine*. *Bastille* znamená ve francouzštině hrad nebo pevnost.

K **dobyť Bastilly** v Paříži, které je považováno za vrchol revoluce, došlo v úterý 14. července 1789. Velká část pařížanů (asi 60 000) s vidlemi a lopatami v ruce pronikly do Bastilly, pobili strážce a osvobodili vězně. Bastilla byla symbolem despotie Francouzské monarchie. Její dobytí způsobilo sociální zemětřesení nejen ve Francii, ale i ve zbytku Evropy. Od roku 1880 je 14. červenec ve Francii státní svátek. Podle legendy, když se o dobytí doslechl král Ludvík XVI. prý udiveně zvolal: „Ale to je vzpoura“ a jeden z dvořanů mu odpověděl: „Ne sire, to je revoluce!“

20. června 1791 se Ludvík XVI. pokusil o útěk, ale byl chycen a poslán zpět. 2. ledna 1793 byl král Ludvík XVI. a královna Marie Antonietta popraveni pod gilotinou.

1.3 Napoleon Bonaparte

V roce 1799 se díky nestabilitě nové vlády chopil moci Napoleon Bonaparte, který začínal jako generál, nejprve jako první konzul, v roce 1804 se pak sám (za přítomnosti papeže Pia VII.) korunoval v katedrále Notre-Dame francouzským císařem. Chtěl z Paříže vytvořit nejkrásnější město na světě. Za jeho vlády vyrostlo v Paříži zejména množství velkolepých pomníků. V roce 1814 však byla Paříž dobyta anglickými, pruskými, rakouskými a ruskými vojsky a Napoleon byl vypovězen na ostrov Elbu. Do Paříže se sice po útěku z ostrova v roce 1815 vrátil, ale po porážce u Waterloo byl definitivně sesazen a deportován na ostrov Svaté Heleny, kde v roce

1821 zemřel.

1.4 Francie a války

Roku 1871 přivedla francouzsko-pruská válka Paříž do krutého čtyřměsíčního obléhání až město padlo do rukou Němců. Paříž se však rychle vzpamatovala. Až do 1. světové války, kdy byla bombardována dělostřelectvem i letectvy. Na konci války uzavřela mírovou dohodu. V 2. světové válce byla obsazena Němci, ale o 4 roky později byla osvobozena.

1.5 Rozvoj Paříže

V roce 1958 se Francie stala 5. republikou a prezidentem byl Charles de Gaulle. V 60. letech 20. stol. se Paříž opět stala centrem rozvoje a moderní architektury. To bylo symbolizováno především výstavbou obchodní čtvrti La Défense na západním okraji města, která se stala moderním administrativním centrem Evropy. Komplex byl v roce 1989 doplněn budovou *La Grande Arche* („Velký Oblouk“), ohromná krychle, do níž by se vešla i katedrála Notre-Dame. Další významnou stavbou byl také mrakodrap Tour Montparnasse, vybudovaný v r. 1973, v době stavby nejvyšší budova v Evropě. Ten byl zároveň posledním, který mohl být takto postaven. Později totiž byl vydán pro Paříž zákon, že budovy nesmí převýšit 37 metrů, aby se zachoval historický ráz centra města.

1.6 Politika

Nyní je prezidentem Nicolas Sarkozy, předseda vlády je François Fillon. Státní zřízení Francouzské republiky je poloprezidentská republika s úředním jazykem francouzštinou a měnou jsou Eura. Vlajka Má tři svislé pruhy. Zleva: modrý, bílý, červený.

2 NEJKRÁSNEJŠÍ MÍSTA

Paříž oplývá množstvím památek z dob keltských až po současnost. Z historické Paříže však po rekonstrukcích v 18. a 19. století zbylo jen málo z původní tváře.

V roce 1991 bylo nábřeží řeky Seiny od Louvru až k Eiffelově věži zapsáno na Seznam světového dědictví UNESCO.

Ráda bych zde uvedla všechny krásy Paříže, ale je jich příliš mnoho a proto vyberu jen ty nejdůležitější.

2.1 Eiffelova věž

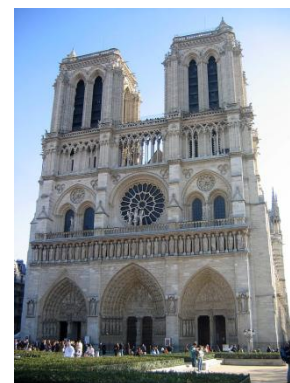

Eiffelova věž je největší dominantou Paříže. Najde se na světě někdo, kdo by tuto stavbu neznal? To asi těžko. Ročně tuto stavbu navštíví až 7 milionů turistů z celého světa. Věž se vystavěla podle plánů Gustava Eifela.

Eiffelova věž je 320metrů vysoká (300 + 20m meteorologická stanice), 7 000 tun těžká a má tři patra - v prvním je pošta, ve druhém - jsou obchůdky a restaurace, ve třetím - stejně jak v každém krásný výhled. Vznikla za účelem výstavy a hned po výstavě měla být zničena (byla kritizována jako „zbytečná a příšerná“ a „hnusný sloupec sešroubovaného plechu“), ale lidem se nakonec líbila a udělali si z ní jakýsi symbol - tak je v Paříži dodnes.

2.2 Katedrála Notre-Dame de Paris

Katedrála Notre-Dame de Paris (česky také Chrám Matky Boží) stojí na ostrově Île de la Cité v Paříži. Její stavba byla zahájena v roce 1163 a po 182 letech, roku 1345 byla dokončena. Patří mezi skvosty středověké architektury hlavně pro svůj unikátní přechod od pozdně románské ke gotické architektuře. Průčelí je zdobeno četnými sochami. Dvě věže jsou vysoké 69 m. Katedrála Notre-Dame se běžně považuje za výchozí bod k měření vzdálenosti z Paříže do jiných měst ve Francii i Evropě.

2.3 Louvre

Počátky Louvru sahají do roku 1190, kdy Filip II. August dal založit pevnost. Francouzští králové budovali tento palác 800 let a s koncem revoluce zde bylo zřízeno muzeum.

Le Musée de Louvre je muzeum v Paříži, které patří k největším muzeím na světě. Sídlí v palácovém komplexu Palais du Louvre, bývalém sídle francouzských králů. Leží v 1. obvodu na pravém břehu řeky Seiny obklopený ulicí *Rivoli* ze severu, Tuilerijskými zahradami ze západu a kostelem Saint-Germain l'Auxerrois z východu. Střechní dnešní podzemní vstupní části muzea tvoří téměř 20 m vysoká pyramida, jejíž skleněnou konstrukcí pronikají sluneční paprsky a osvětlují vnitřní prostor.

2.4 Bazilika Sacré-Coeur

Bazilika Sacré-Coeur (v původním přepisu *Basilique du Sacré-Cœur*, kostel Nejsvětějšího srdce Ježíšova) je římskokatolický kostel na návrší Montmartre, v nejvyšším bodu Paříže, jeden z pařížských nejviditelnějších monumentů. Architekti Paul Abadie a Magne jej postavili ve zvláštním slohu, kterého dosáhli smíšením byzantského a románského slohu. Jeho základní kámen byl položen 16. června 1875, ale až do roku 1914 zůstávala stavba nedokončena a bohoslužby byly zahájeny až po skončení 1. světové války v roce 1919. Na širokých schodech před vchodem lze prosedět celé hodiny a těšit se z pohledu na Paříž.

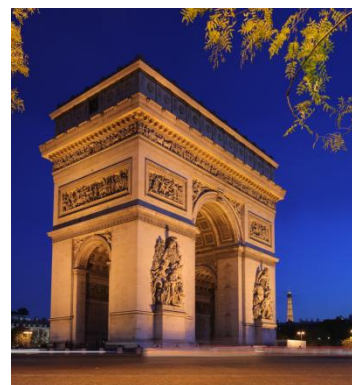
2.5 Versailles

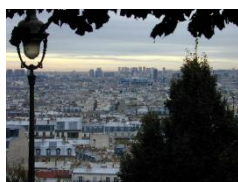
Žádný objevitel Paříže nesmí přehlédnout Versailles asi 25 km jižně od Paříže. Kromě krásy a velkoleposti města zanechává návštěva Versailles nepochybně přesvědčivé stopy vedoucí do historického pozadí revoluce. Versailleský zámek byl přeměněn Ludvíkem XIV. v sídlo jeho vlády. Zrovna tak jako tenkrát i dnes Versailles symbolizuje absolutní monarchii. Zámek Versailles, vrcholná památka klasicistní architektury, byl budován v letech 1661-1710.

2.6 Vítězný oblouk

Vítězný oblouk v Paříži, celým francouzským názvem **Arc de Triomphe de l'Étoile** nebo jen **Arc de Triomphe** dal postavit Napoleon Bonaparte na znak své moci a vítězství v bitvách. Vítězný oblouk byl vybudován v letech 1806-1836 a stojí uprostřed náměstí *Place Charles de Gaulle* (dříve *Place de l'Étoile* - „hvězdné náměstí“) na západním konci slavného pařížského bulváru *Avenue des Champs-Élysées*. Vítězný oblouk je vysoký 49 m a široký 45 m a pod ním se nachází památník Neznámého vojáka (le Soldat inconnu).

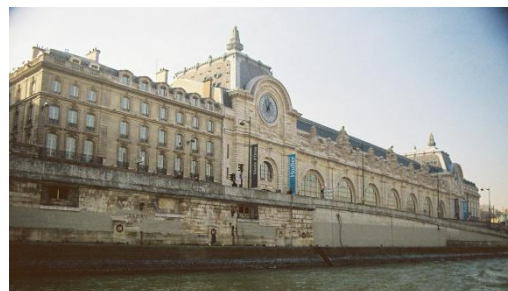
2.7 Montmartre

Navzdory všem nářkům patří rušná náměstí a nároží na Montmarteru a obrovské schodiště před kostelem Sacré-Coeur stále ještě k tomu nejkrásnějšímu, co může Paříž nabídnout. Montmartre všemožnými malíři, sochaři, spisovateli, básníky, muzikanty a jinými umělci.

2.8 Musée d'Orsay

Nádraží Orsay bylo v roce 1989 slavnostně otevřeno jako výstavní síň pro umění 19. století. Původně měla být budova, impozantní hala vysoká 32 m, široká 40 m a dlouhá 138 m, stržena. Změna v muzeum ji zachránila.

2.9 Invalidovna

Tato barokní sakrální stavba se zlatou kopulí vznikla za Ludvíka XIV. Byla stavěna v letech 1677-1735. Invalidovna je komplex budov se čtyřmi muzei a dvěma kostely. V Invalidovně se nachází nemocnice, domov pro válečné veterány ale hlavně je to také místo odpočinku několika největších válečníků Francie (Napoleonův sarkofág je z červeného finského porfyru).

2.10 Conciergerie

Conciergerie leží v severozápadní části ostrova Cité v Paříži. Tato gotická budova sloužila původně správci královského paláce, proto se nazývá Conciergerie (neboli purkrabství). Patří do komplexu budov paláce Palais de la Cité. Za Velké francouzské revoluce sloužila jako vězení. Bylo zde vězněno 1200 vězňů, mezi nimi také Marie Antoinetta. Od roku 1914 je budova přístupná veřejnosti.

2.11 Sainte-Chapelle

Sainte-Chapelle je gotická kaple postavena v letech 1243-1248 na přání francouzského krále Ludvíka IX. uvnitř Justičního paláce (*Palais de Justice*) na pařížském ostrově Île de la Cité. Stavba je zvláštní tím že se jedná o dvě kaple postavené nad sebou. Dolní kaple pro dvořany, horní pro krále s rodinou.

3 MĚSTO LÁSKY

Návštěva tohoto výjimečného města je zážitkem na celý život. Romantika na nás čeká na každém kroku. Paříž je nádherná, plná jedinečných příběhů bohatých i chudých, dobrých i zlých, slavných i těch, na které už se zapomnělo. Na její obhlédnutí by nestačily měsíce, na její poznání ani celý život.

3.1 Citáty

Jak říkají klasici: Ano to je ona. Nikdy nespící, věčně zářící.

Ernest Hemingway kdysi řekl:

„Pokud má člověk to štěstí, aby žil zamlada v Paříži, potom ať půjde v životě kamkoliv, jde to všude s ním, protože Paříž, to je pohyblivý svátek.“ A měl pravdu, kdo jednou navštíví tuhle krásku, bude ji nosit v srdci navěky a bude se sem chtít jednou určitě vrátit.

„Tak tu stojím na mostě a jsem opět uprostřed Paříže, v naší staré vlasti. Tady teče voda, támhle ležíš ty a já vrhám své srdce do řeky a nořím se do ní a miluji tě...“ Tak vyznal svou lásku k Paříži, která dodnes neztratila nic ze svého šarmu, Kurt Tuchovský.

3.2 Být okouzlen Paříží

Paříž má kouzelnou moc – je velmi romantická. Uchvátí vás už při prvním pohledu svými úzkými ulicemi vydlážděnými kočičími hlavami, širokými bulváry a prostornými náměstími. Každý má svou Paříž a Paříž má pro každého něco.

Paříž byla po staletí pohostinná ke svým návštěvníkům, cílem vášnivých milenců, útočištěm pro každého. Přesto však zůstala stále mladá.

Francouzský spisovatel Cau popisuje Paříž jako „ženu, jejíž krásnou tvář, která bude stále vypadat jako tvář pětaticetileté ženy, zastírá závoj moudrosti. Seina zahaluje její krk jako smaragdová brož, její derriére není vysoký ani nízký a měšťačský make-up nemůže ukrýt její slibnou, vyzývavou a lákající rozpustilost. Londýn, Madrid, Moskva, Tokio, Berlín – to jsou muži. Paříž je žena.“

Paříž Victora Huga nebo Henryho Millera, Honoré de Balzaka nebo Ernesta Hemingwaye, Moliéra nebo Ionesca, Renoira nebo Picassa. Paříž stejná, a přece jiná.

Paříž politických uprchlíků nebo vzpurných básníků, autorů hledajících úvodní větu svých knih nebo umělců pronásledovaných svými vzory. Paříž stejná, a přece jiná.

Paříž křupavých bagetek, křehoučkových croissantů, červeného bordeauxského a čírého šampaňského. Paříž ruských, čínských, severoafrických, židovských a jiných restaurací. Tak francouzská, tak kosmopolitní.

Elegance Champs-Élysées, vulgárnost Pigalle, intrikánská Latinská čtvrť, měšťácká Paříž Fochova bulváru, Louvre, Galérie Lafayette. Paříž stejná, a přece jiná.

Paříž velké diskuse: je městem nyní upadajícím nebo její budoucnost teprve přijde? Nanáviděná, milovaná, uctívaná a obdivovaná. Paříž stále poskytující své jedinečné a věčné kouzlo.

4 JÁ A PAŘÍŽ

Moje teta se přestěhovala do Paříže za prací společně se svým mužem, mým strejdou. Mají pronajatý dům v Le Vesinet – Le Pecq. Byli jsme je i s celou rodinou navštívit na 14 dní v létě a na 5 dní v zimě. Teta pro nás připravila bohatý program. Z muzeí jsme navštívili Pompidou center, Louvre a Musée d'Orsay, strávili jsme den ve Versailles, další den v Montmartru a na Sacré-Coeur. Také jsme jeli do zábavního parku Parc Asterix. Samozřejmě jsme viděli katedrálu Notre-Dame a v zimě jsme vylezli na Eiffelovu věž.

Pompidou je muzeum umění 19. století „od Picassa mladší“. Byli jsme se zde podívat na obrazy, ale hlavně také na budovu, která je známá svou architekturou. Je postavena jako by byla „naruby“.

Schody, potrubí, vodovody a podobné věci vedou venkem. Pompidou určitě stojí za návštěvu.

Orsay je také muzeum umění, ale s obrazy staršími, jen „do Picassa“. Tato stavba je také architektonicky zajímavá, je to totiž staré nádraží přestavěné na muzeum.

Louvre je neskutečně velký, na jeho pořádné prohlédnutí nestačí ani rok. Louvre je rozdělen do několika částí a my jsme šli do egyptské části, protože mám velice ráda pyramidy, sarkofágy a další věci související se starým Egyptem. V Louvre jsme samozřejmě nemohli vynechat obraz od Leonarda da Vinciho Monu Lisu.

Ve Versailleském zámku a zahradách jsme strávili celý den. Zahrady jsou rozlehlé, ohraničené ploty jako bludiště a plné fontán. V druhé části zahrad se nachází obrovský kanál, po kterém se jezdí na vypůjčených loďkách.

Katedrálu Notre-Dame jsme viděli jen zvenku, ale i tak byla moc pěkná.

Jeden celý den jsme se brouzdali po Montmartru, nádherné části Paříže se spoustou obchůdků se suvenýry a s krásným náměstím, které se hemží různými malíři, kteří vás za menší poplatek namalují různými způsoby (my jsme si nechali udělat karikaturu) a navštívili jsme baziliku Sacré-Coeur a prošli jsme si Pigalle a viděli Moulin Rouge.

Den plný zábavy jsme zažili také v Asterix Parcu, zábavním parku pro všechny věkové kategorie, inspirovaném postavami Asterixe, Obelixe a jejich přátel.

V létě jsme nestihli navštívit Eiffelovku a tak jsme se rozhodli, že se musíme do Paříže ještě vrátit. Výhled z Eiffelovky a její samotná návštěva rozhodně stojí za to.

I jídlo je ve Francii výborné. Teta se strejdou se snažili, abychom zkusili spoustu zajímavých jídel a myslím, že se jim to povedlo. Navštívili jsme i klasický francouzský trh, kde se prodává

nejen čerstvá zelenina a ovoce, ale i spousta ryb a mořských živočichů, obrovských tuňáků, lososů, krevet nebo třeba živých krabů.

Návštěva Paříže stála za to, mohla bych se tam vracet každý rok a pořád bych měla co objevovat. ♥

Závěr

Paříž je zcela oprávněně důležitým cílem turistických cest. Je to ohromující a velkolepé město, které ukazuje návštěvníkovi mnoho tváří a nabízí nekonečné množství atrakcí. Paříž ohromí milovníky umění, neúnavné tuláky, básníky i ty, kteří se tu rozhodli usadit. Paříž má vše, od nejlepší kuchyně a zábavy po nákupní centra a turisticky přitažlivá místa.

Mnoho návštěvníků se do Paříže čas od času vrací. Jestliže vás totiž jednou Paříž uchvátí, už na ni nezapomenete

Zdroje

knihy:

Šmíd Jan: Obrázky z Paříže. Praha: GUTENBERG, 2005

Rubín Josef a kolektiv: Francie. Praha: Olympia, 1998

Papirblat Sholmo: Paříž. Praha: Lidové noviny, 1992

Bohlmannová-Modersohnová Marina: Paříž. Praha: JAN VAŠUT, 2001

webové stránky:

http://cs.wikipedia.org/wiki/Pa%C5%99%C3%AD%C5%BE#D.C4.9Bjiny_Pa.C5.99.C3.AD.C5.BEe [2010-28-05]

<http://mesta.orbion.cz/pariz/> [2010-28-05]

<http://www.ipariz.info/dejiny-parize/> [2010-04-06]

<http://www.eifelova-vez.cz/> [2010-04-06]

<http://boubiedoure.sblog.cz/eifel/> [2010-04-06]

<http://www.darkynavalentyna.cz/pariz.htm> [2010-04-06]